

mig at blive refereret til L 195 fra i går, det er det, der bliver spurgt til. Der er det bare, at jeg er nødt til at nævne, at det forslag, vi her behandler; er den lighedsskabende del af den måde, finansieringen til sundhedsvæsenet vil være på i fremtiden.

Det er altså en lighedsskabende del, som vi behandler i dag, og så er der delen fra i går, som skal sikre, at kommunerne trods alt har et incitament til at gøre en indsats for, at deres borgere ikke bliver mere syge.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg ved ikke, hvordan man kan sætte noget lighedsskabende på procenter, men det kan fru Charlotte Dyremose. Men med hensyn til det, som er hundrede procent lighedsskabende: Man har hidtil betalt 8 pct. til en kasse, nu betaler man 8 pct. til en anden kasse, hvad er der lighedsskabende i det?

Og er det usædvanligt, at vi i Folketinget, når vi har et stort forslag, som drejer sig om den største del af finansieringen af sundhedsvæsenet, taler om den samlede finansiering af sundhedsvæsenet, som er blevet lavet om, i sammenhæng med at dette forslag er blevet født? Det ville være mærkeligt, om vi forholdt os til den ene meget store sten fuldstændig isoleret fra det andet.

Men hundrede procent lighedsskabende er at flytte 8 pct. til betaling i én skat til 8 pct. betaling i en anden skat. Tak for den definition.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det lyder simpelt hen, som om fru Pia Gjellerup slet ikke har opdaget, hvad det er, vi gør.

Før i tiden var det jo sådan, at man betalte en procentvis amtsskat, og det er klart, at – lad os tage et rundt tal – 10 pct. af 200.000 kr. er langt mindre end 10 pct. af 2 mio. kr. I nogle amter var der store indkomstgrundlag. Derfor kunne en procent, der var den samme procent som et andet sted, give store indtægter. I andre områder var der ikke så stort indkomstgrundlag, og en procent af det ville give en mindre indtægt.

Nu er det så 8 pct. af det hele, og ikke bare det. De 8 pct. bliver samlet i en fælles kasse og dermed delt ud. Det vil sige, at den indtægt, man får i regionen, ikke er afhængig af, at man har et godt indkomstgrundlag i sin region. Det er den lighedsskabende del af det her, og det er

det lovforslag, vi behandler her. Det er sådan i al beskedenhed bare det, jeg har forsøgt at få sagt.

Derudover forsøger vi at indlægge nogle incitamenter for den enkelte kommune til at gøre en sammenhængende indsats for sine borgere, og det ligger oven på det her. Der er det så bare, jeg appellerer til, at man ser tingene i sammenhæng og ikke kun stiller spørgsmål til L 195 fra i går, når det nu trods alt er det andet forslag, vi behandler.

(Kort bemærkning).

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jeg er også meget interesseret i den her sammenhængende indsats, som man bør prioritere.

Hvis man tager udgangspunkt i den økonomiske virkelighed ude i kommunerne, er det jo sådan, at den kommunale medfinansiering ude i Gentofte på sundhedsområdet kommer til at udgøre 0,6 pct. af beskatningsgrundlaget for det aktivitetsafhængige bidrag og 0,4 pct. i grundbidrag. Hvis man så tager til en kommune i nærheden, så er det lige netop det dobbelte. Brøndby Kommunes bidrag til sundhedsområdet belaster dem dobbelt så hårdt i forhold til de indtægter, de har. Jeg vil godt spørge ordføreren, om hun tror, at Gentofte Kommune har bedre råd til at lave forebyggende sundhedsarbejde end Brøndby Kommune ud fra de tal?

KL 11.10

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der er forskel fra landsdel til landsdel, og det er jo derfor, vi netop med det her sundhedsbidrag på 8 pct. nu siger: Det vil vi gerne gøre op med, på den der grundlæggende del gør vi ikke længere forskel.

Så er der forskel fra landsdel til landsdel og fra kommune til kommune på, hvor godt indtægtsgrundlag man har. Der har vi en afvejning, som går ud på, at jo større forskel, man tillader, jo mere kan det betale sig for kommunen at gøre en indsats for at være en attraktiv kommune. Men vi har så samtidig en rimelig høj grad af udligning, der netop skal sikre, at de forskelle ikke bliver så store, at borgerne får en urimelig forskelsbehandling.

Men lavede vi en 100-procents-udligning, som jeg kunne forestille mig Enhedslisten ville synes om, ville det ikke længere kunne betale sig for kommunen at forsøge at være en attraktiv kommune. Derfor må man finde den balance, og der er ikke noget unaturligt i, at vi fra konserva-